

ORGANİZE YARGI

03/02/2013 <http://www.radikal.com.tr/radikal2/organize-yargi-1120158/>

Özel yetkili ağır ceza mahkemeleri ile Terörle Mücadele Yasası kapsamında kurulan bölge ağır ceza mahkemelerinin başlarına her konuda yetkili birer emniyet müdürü atanmasını sağlayacak bir yasa çıkarılsın

KEMAL ŞAHİN: Demokrat Yargı Genel Sekreteri, Yargıç, Kazan Adliyesi

Not: Bu makale PEDER BEY'İN YARGISI adlı kitap'ta da yer almıştır. (Tekin Yayınevi, Nisan 2016)

HSYK Başkanı ve Adalet Bakanı Sadullah Ergin, “Adalet Talebimiz Var İnisiyatifi” temsilcileriyle yaptığı görüşmede “Hrant Dink davasında ortaya çıkan bilgiler ve belgeler kolektif bir yapıyı işaret ediyor. Yargı vesayeti devam ediyor” derken, bize hakikaten trajikomik bir gösteri sergiliyordu. Bakan Ergin, son birkaç yıldır yargıyı vesayetten kurtardığı cakasını satarken, birdenbire kendi varlığının ve masallarının da “perde arkası”na işaret etmeyi tercih etmişti. Meğerse Ergin, bizleri vasiden kurtarıırken, bir başka vasinin elinin altında imiş. Ergin’in trajikomik söyleminde aslında bir hakikat var. O da yargı-vesayet ilişkisi. Ama vesayet ilişkisini de karıştırıyor. Hukuk fakültesinin birinci sınıfındaki bir öğrenci dahi bilir ki, vasilik yapabilmek için toplumca güvenilir ve görevinin gerektirdiği konularda yeterli bilgi ve beceri sahibi olma gibi birtakım vasıflara sahip olmak gerek. Toplumca güvenilir olma ve yargı, birbiriyle uzaktan yakından hiçbir ilgisi bulunmayan iki kavram. Ayrıca vesayet görevini görece nitelikte hukuki kavram ve mefhumlara dair bilgi, birikim ve bilince sahip bir yargının olmadığı da günışığı gibi aşikar, tıpkı Bakan Ergin gibi. Bir başka deyişle ortada ne bir yargı var ne de vasilik yapma vasıf ve yeteneğine sahip bir yargı. Sadece başka güçlerin vesayetinde işlev gören bir adli makine var.

Organize işler

12 Eylül 2010 Referandumu’na rağmen demokratik hukuk devletlerine yaraşır bir yargı inşa edemediklerine dair acziyetini de gözler önüne seren Ergin’i doğrulayan bir gelişme yaşandı, aynı hafta içerisinde. Bu da “Yeni 28 Şubat Medyası”nın “Özel harekâtçıların nefes kesen operasyonu” olarak şevkle kamuoyuna duyurduğu, hak, hukuk, adalet ve özgürlük havuzuna 40 yıldan bu yana hayat suyu taşıyan Çağdaş Hukukçular Derneği’nin (ÇHD) Başkanı ve yöneticileri ile Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının “DHKP/C Soruşturması” kapsamında gözaltına alınması olayı sonrasında, İstanbul Emniyet Müdürlüğü’nün yaptığı basın açıklamasıydı. Bakın “Basın Notu”nda ne diyor: “...Yurtdışında bulunan örgüt elebaşlarına ülkemizin kozmik bilgilerini şifreli metinler halinde kodlayarak raporladıkları, başka ülkeler lehine ajan

faaliyeti yürütmek için gizli haberleşme merkezleri oluşturdukları tespit edilmiştir... Operasyon sırasında yurtiçi ve yurtdışı gizli haberleşmelerine ait kriptolu doküman ve dijital delillerin yakılmak ve kırılmak suretiyle yok edilmeye çalışıldığı görülmüştür.” Bu açıklamanın akabinde DHKP/C örgüt üyeliği suçlamasıyla ÇHD Başkanı Selçuk Kozağaçlı’yla birlikte sekiz avukat tutuklandı. Neyin suç olup olmadığına, kimin tutuklanacağına, kimin serbest kalacağına bir tek merkez karar verdi. O da emniyet, daha doğrusu terörle mücadele şube müdürlüğü. Kimin ne kadar ceza alacağına, kimin beraat edeceğine karar veren de o olacaktır, hiç şüphemiz olmasın. Tıpkı diğer örgüt soruşturmalarında olduğu gibi. Bu olay sadece Ergin’i mi doğruladı? Hayır. İki hafta önce Radikal İki’deki yazısında “...Yeni adli perspektif hakimlik, savcılık ve emniyet arasındaki mesleki özerklikleri tamamen yok etti... Yargıdaki farklı perspektiflerin yok olmasıyla emniyetle uyumlu ve tek sesli bir yargı pratiği doğdu” diyen Demokrat Yargıçlar Hareketi’nden Yargıç Faruk Özsu’nun ne derece haklı bir teşhiste bulunduğu da ortaya koydu.

Gelinen noktada çok net bir tabloyla karşı karşıyayız. Kozağaçlı’nın söylemiyle, “Hukuk devletinde yaşadığımız gibi bir yanılısamız yok. Tutuklama talebinde bulunacak olanın, tutuklama kararı verecek olanın, oturup iddianameyi ve kararı yazacak olanın, aynı zamanda evlerimizi, bürolarımızı, kurumlarımızı arama adı altında talan edenler olduğunun” artık herkes farkında.

Peki, bu tablonun sorumlusu kim? Tabii ki, halka ait ve demokrat ve insancıl bir yargının inşasını taahhüt ederek 12 Eylül 2010 referandumunda halkın yüzde 58’inin oyunu alan siyasal iktidarın bizzatı kendisi. Daha doğrusu 2010 HSYK “seçmece”siyle “özel yargı”nın Terörle Mücadele Müdürlüğü’nün vesayetine alınmasında başrolü oynayan Adalet Bakanı Sadullah Ergin’dir. Ergin’in yanına “taze can” yeni MYK üyesi ile Ombudsmanı da ekleyelim.

Çözüm önerimiz

Sorun belli, sorumlular belli, o halde çözüm ne? Daha önce defaatle Demokrat Yargıçlar Hareketi olarak vurguladığımız gibi, belirli küçük bir grubun dikta merkezi haline gelen HSYK ve onun şekillendirdiği “özel yargı” ile yüksek mahkemelerin anayasal bir değişiklikle ortadan kaldırılmasını çözüm olarak önermeyeceğim bu defa. Çünkü bu riski göze alabilecek bir siyasal irade görünmüyor, kısa vadede. Bu da netleşti. Benim bu defaki çözüm önerim şu: Özel yetkili ağır ceza mahkemeleri ile Terörle Mücadele Yasası kapsamında kurulan bölge ağır ceza mahkemelerinin başlarına her konuda yetkili birer emniyet müdürü atanmasını sağlayacak bir yasa çıkarılsın. Tıpkı 1935’te Dâhiliye Vekili Şükrü Kaya’nın meclis görüşmelerinde Dersimlilerin “Cumhuriyetin feyizlerinden istifade etmelerini temin etmek” için çıkardıklarını beyan ettiği, bir saati dahi bulmayan meclis görüşmelerinde 38 maddesi “Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir” nakaratıyla meclisten geçen ve Kumandan’a Meclis, Dördüncü Genel Müfettişlik, Bakanlar Kurulu, valilik, yargıçlık, savcılık, askeri komutanlık gibi idari, askeri, adli ve politik tüm yetkilerin verildiği Tunceli Kanunu gibi.

Sonrasında, büyük bir çoğunluğu, 1936 İspanyası'nın faşist Generali Millan Astray'ın "Yıkıl-sın bilgi ve zekâ!" sloganını adeta kendilerine şiar edinen ve muktedirlere tapınma merasimle-rinde birbiriyle yarışan hukuk fakültelerinin uzun unvanlı "ilim-irfan" taşıyıcıları da, demok-ratik hukuk devletine yaraşır bir yargımız olduğunu öğrencilerine anlatadursun. Hatta "özel yargı"nın alanına giren şehirlerde "Demokratik Hukuk Devleti" etkinlikleri düzenlesinler ve "yeni yargı"nın sahiplerine methiyeler düzsünler. Aynen Tunceli Kanunu ile adli makinenin yaptığı katliam devam ederken, Üçüncü Üniversite Haftası kapsamında Elazığ'da "Bu emni-yetleşmeyi Cumhuriyetin en büyük eseri olarak burada şükranla anıyorum" diyerek, "Dersim cellâdı" ya da "Kürt celladı" olarak da anılan Kumandan Abdullah Alpdoğan'a saygılarını sunan Rektör Ord. Prof. Cemil Bilsel gibi.

Ve böylece hem "özel yargı" yoluyla demokrasinin inşasının getirdiği feyizlerden yararlanan-ların fiili durumu yasallaşsın, hem de üzerine oturan yüzyıllık gelenek daha da pekiştirilsin.